

[Oluf Pedersen.]

overhovedet ikke være meningen, at vi skal over til, at alt skal finansieres gennem staten. Vi må som sagt være klar over, at der bliver ikke mere kredit, fordi man går til statsfinansiering, det betyder bare, at den private finansiering bliver så meget mindre. Det vil jeg gerne slå fast. Jeg tror ærede medlemmer kommer til at indrømme, at det er rigtigt, og hvis de gør det, får man ikke megen gavn af det forslag, der er fremsat af det radikale venstre. Jeg tror, det bunder i en misforståelse.

Fuglsang: Idet jeg iøvrigt henviser til, hvad det ærede medlem hr. Alfred Jensen sagde om det foregående lovforslag, kan jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Ikke mindst kan jeg støtte bestemmelsen om at yde støtte til landbruget. Der findes f. eks. stadig udover landet en mængde stalde, som er i en ganske elendig forfatning, og vi ved, hvad dette betyder med hensyn til nedsættelse af produktiviteten og fordyrelse af produktionen. Vi ved, at dette er dyrt for landet i en tid, hvor det er nødvendigt, at alle ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, og hvor det er nødvendigt at producere så billigt som overhovedet muligt. Jeg kan altså tilsiqe dette lovforslag mit partis støtte.

Jeg vil samtidig gerne sige et par ord til det ærede medlem hr. Krag, som var enig med finansministeren om, at vel var en kortvarig virkning af rationaliseringen nedsat beskæftigelse og arbejdsløshed, men i det lange løb ville resultatet af denne rationalisering blive øget beskæftigelse og velstand. Jeg synes ikke dette kan være rigtigt. Alle erfaringer, hele udviklingen viser dog det modsatte. Hele det nuværende system består i en stadig rationalisering, i en stadig øget produktivitet, men parallelt dermed går arbejdsløshedens konstante stigning i det nuværende samfund. Lad være, at det er sket svingningsvis, sådan som økonomi nu engang er, men som helhed antager arbejdsløshedens trods alt et stadig større omfang. Prøv blot at se tilbage på mellemkrigsårene med den kolossale rationalisering, der blev gennemført i alle lande i 1926—27—28, da man, også dengang, opfordrede arbejderne til at tage del i rationaliseringen. Jeg tænker på Mondismen, som kom fra England. Hvad blev resultatet? Resultatet blev den hidtil mest omfat-

tende krise og massearbejdsløshed, som man nogensinde havde kendt. Sådan er nu engang kapitalismens lov: rationalisering under det nuværende system betyder velstand, men kun for nogle få, og det betyder øgede udbytter, det betyder kapitalkoncentration på ganske få hænder, men for de arbejdende masser betyder det nu engang stigende arbejdsløshed. Sådan er det nuværende samfundslov, og anderledes kan det næppe være.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger. Det ærede medlem hr. Aage Fogh ville have, at jeg skulle være gået ind på lovforslagets sidste paragraf. Det skulle jeg vistnok have gjort, men jeg regnede med, at da det hele foreløbigt ikke kunne blive til noget, fordi vi skal have denne drøftelse mellem partierne og derefter forhandle med amerikanerne, var der i og for sig tid nok til at overveje virkningerne. Jeg vil gerne sige for mit vedkommende — og det dækker regeringens synspunkt —, at jeg synes ikke, det er ønskeligt at lave revolverende fonds af disse midler, fordi det betyder, at vi fastlægger anvendelsen af disse penge på en sådan måde, at denne ikke senere kan ændres uden samtykke af De Forenede Staters regering. Jeg tror, det ærede medlem hr. Aage Fogh er enig med mig i, at vi skal føre vor økonomiske politik sådan, at vi bevarer vor selvbestemmelsesret over sådanne ting, som ifølge deres natur er interne, og derfor tror jeg, det er uheldigt, at vi i forslaget om en produktivitsfond har fået en, ganske vist lille, revolverende fond for udlån til detailhandelen. Det var ikke regeringens ønske, men det kunne nu ikke blive anderledes ved de forhandlinger, vi har ført både med partierne herhjemme og med amerikanerne. Regeringen mener ikke, at vi skal anvende dette princip på disse midler mere end højst nødvendigt, og derfor er jeg altså ikke enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh eller med det ærede medlem hr. Krag i, at det skulle være ønskeligt af disse midler at oprette en revolverende fond. Hvis vi skal gøre noget sådant, lad os så lave det for danske penge.

Jeg skal kun gøre få bemærkninger til de øvrige ordførere.

Der må som sagt nærmere forhandling til, inden man disponerer over de formentlig ca. 70 mill. kr., der ialt er til rådighed, og der er jo flere forskellige formål, der har været